

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/110/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311204769
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2012:5311204769.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci narhovateľov 1/ R. P., rod. E., nar. XX. X. XXXX, bytom Č. Č.. XXXX, 2/ I. Š., rod. E.Á., nar. XX. X. XXXX, bytom Č. Č.. XXXX, 3/ E. A., rod. E., nar. X. X. XXXX, bytom P. F. E., K.. X. E. Č.. XXXX/XX, 4/ Š. E., rod. E., nar. X. X. XXXX, bytom Č. Č.. XXXX, 5/ O. B., rod. E., nar. X. X. XXXX, bytom J. Č.. XXX, 6/ Z. B., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom Č. Č.. XXX, všetky právne zastúpené Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka JUDr. Blendovský, s.r.o., Čadca, Potočná 2835/1A, proti odporkyni O. E., rod. E., nar. XX. X. XXXX, bytom Č. Č.. XXX, právne zastúpenej JUDr. Celestínom Stehurom, advokátom so sídlom v Čadci, Fraňa Kráľa 2080, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľky 1/ - 6/ s ú p o v i n n é nahradíť odporkyni trovy konania vo výške 427,29 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporkyne JUDr. Celestína Stehuru, advokáta, AK Čadca.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.5.2011 navrhovateľky 1/ - 6/ podali návrh proti svojej sestre - odporkyni. Žiadali každá z nich zaplatiť 480 € s 9,25 % úrokom z omeškania od 26.5.2011 do zaplatenia. Uvedli, že sú spoluvlastníčky po poručiťelovi H. E., otcovi, ktorý zomrel XX.X.XXXX a dedičstvo bolo prejednané pod spisovou značkou D 329/93, Dnot 412/93. V konaní pred Okresným súdom v Čadci pod spisovou značkou 11C/60/2011 dňa 25.5.2011 uzavreli všetky spoluvlastníčky súdny zmliev, v rámci ktorého podielové spoluvlastníctvo bolo zrušené, výlučnou vlastníčkou sa stala odporkyňa oproti výplate 950 €. Do zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva však odporkyňa ako jediná obývala spornú nehnuteľnosť a ako jediná ju využívala pre svoje bytové potreby. Navrhovateľky uvedli, že ju vyzývali na úhradu nájomného. Odporkyňa nereagovala. Preto v rámci konania 4C/110/2011 žiadali navrhovateľky od odporkyne titulom vydania bezdôvodného obohatenia 20 € na každý spoluvlastnícky podiel za čas od 25.5.2009 do 25.5.2001. 20 € x 24 mesiacov = 480 € pre každú z navrhovateľiek, teda pre každú z podielových spoluvlastníkov. Iné skutkové tvrdenia v návrhu uvedené neboli.

Uznesením č. konania 4C/7110/2011-28 zo dňa 17.8.2011 bol právny zástupca navrhovateľiek vyzvaný k odstráneniu väd návrhu.

Dňa 7.10.2011 čl. 42 spisu navrhovateľky prostredníctvom právneho zástupcu podali odvolanie proti uzneseniu. Podľa § 202 ods. 3 písm. I) OSP nie je prípustné odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o podaní podľa § 43 ods. 1 OSP. V nadväznosti na § 374 ods. 4 OSP preto podaním odvolania proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podľa § 43 ods. 1 OSP sa rozhodnutie na čl. 28 spisu zo zákona zrušilo, pretože proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je vždy prípustné odvolanie.

Vzhľadom k tomu, že v odvolaní zo dňa 7.10.2011 na čl. 42 spisu právny zástupca navrhovateľiek uviedol, že jeho návrh je kvalitný, dobrý, bez väd, sudca nevydal opätovne rozhodnutie o odstránení väd návrhu podľa § 43 ods. 1 OSP. Mal zato, že navrhovateľky sú právne zastúpené a v zmysle § 5 ods. 2 OSP súd nemá poučovaciu povinnosť ani čo do hmotného, ani čo do procesného práva. Na pojednávaní však súd do zápisnice v zmysle § 118 ods. 2 OSP medzi sporné a nesporné tvrdenia účastníkov konania uviedol aj sporné skutočnosti, ktoré boli obsiahnuté v uznesení, výzve podľa § 43 ods. 1 OSP čl. 28 spisu pod bodmi 1/ - 8/.

V návrhu čl. 3 spisu navrhovateľky prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že žiadajú vydať bezdôvodné obohatenie od 25.5.2009 do 25.5.2001. Vo výzve čl. 28 spisu, ktorú súd zároveň zaprotokoloval ako sporné skutočnosti podľa § 118 ods. 2 OSP a doslovným prečítaním ich oboznámil na pojednávaní, pod bodom 2) bolo uvedené, že navrhovateľky majú presne definovať, za ktoré časové obdobie je bezdôvodné obohatenie, ktoré tvorí predmet sporu. V odpovedi, v odvolaní čl. 44 spisu k tomuto bodu právny zástupca navrhovateľiek uviedol, že priamo v návrhu na začatie konania je citované ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a priamo v návrhu je presne špecifikované, za aké časové obdobie sa bezdôvodného obohatenia navrhovateľky domáhajú, a to napriek tomu, že v návrhu je uvedený čas od 25.5.2009 do 25.5.2001, pričom v odvolaní uvádza právny zástupca navrhovateľiek čas od 25.5.2009 do 25.5.2011. Ani v odvolaní, ani na pojednávaní dňa 22.5.2012 nevzniesol procesný návrh na pripustenie zmeny návrhu. Nepovažoval to za zmenu návrhu, považoval to za upresnenie návrhu.

Podľa § 41 ods. 2 OSP každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Aj keď právny zástupca navrhovateľiek procesný úkon nesprávne označil ako úkon upresnenia návrhu, súd podľa obsahu návrhu tento úkon vyhodnotil ako procesný návrh na pripustenie zmeny rozsudového návrhu a o tejto zmene rozhodol tak, že zmenu návrhu nepripustil. Súd nezdieľal tvrdenie právneho zástupcu navrhovateľiek, že v danom prípade ide iba o upresnenie návrhu.

Za zmenu žaloby - návrhu na začatie konania nemožno považovať len zmenu rozsudového návrhu - petitu. Za zmenu návrhu v zmysle § 95 ods. 1, 2 OSP treba považovať aj zmenu tzv. rozhodujúcich skutkových okolností - skutkového stavu, na základe ktorých žaloba spočíva v nadväznosti na § 79 ods. 1 OSP. Podstatnou náležitosťou každého návrhu na začatie konania v zmysle § 79 ods. 1 OSP je pravdivé opísanie a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. Ide o povinnosť tvrdenia, ktorú znáša navrhovateľ. Ak chce navrhovateľ tieto rozhodujúce skutočnosti akýmkoľvek spôsobom meniť, dopĺňať, zužovať či rozširovať, vždy ide o zmenu návrhu podľa § 95 OSP. Za túto rozhodujúcu skutkovú okolnosť treba považovať aj časové obdobie, za ktoré je bezdôvodné obohatenie požadované. V návrhu bolo požadované časové obdobie od 25.5.2009 do 25.5.2001, návrh bol podaný 25.5.2011. Ku dňu pojednávania 22.5.2012 súd vykonával dokazovanie k rozhodujúcim skutkovým tvrdeniam, že bezdôvodné obohatenie je žiadané za čas od 25.5.2009 do 25.5.2001. Z týchto dôvodov procesný návrh vznesený na pojednávaní dňa 22.5.2012 súd nepripustil ako zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1, 2 OSP. Konal ďalej o časovom období uvedenom v návrhu od 25.5.2009 do 25.5.2001. V prvom rade súd vychádzal zo zásady hospodárnosti konania. Na výzvu súdu v bode časové obdobie žiadaného bezdôvodného obohatenia nereagoval právny zástupca navrhovateľiek vznesením procesného návrhu na pripustenie zmeny rozsudového návrhu čo do časového obdobia, za ktoré žiada vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd teda konal o pôvodnom návrhu po dobu od podania návrhu až do rozhodnutia súdu. Zároveň súd poukazuje na tú skutočnosť, že odporkyni bol doručený pôvodný návrh, v ktorom bolo uvedené, že bezdôvodné obohatenie je žiadané za čas od 25.5.2009 do 25.5.2001. Podľa § 95 ods. 1 OSP zmenený návrh je potrebné doručiť ostatným účastníkom konania, teda v danom prípade právnomu zástupcovi odporkyne. Odporkyňa a jej právny zástupca mali právo na dostatočnú časovú prípravu k zmeneným tvrdeniam, k zmenenému návrhu, v opačnom prípade ide o odňatie možnosti konať pred súdom v dôsledku neurčitých, nepresných tvrdení. Tieto dôvody viedli súd k tomu, že zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1, 2 OSP nepripustil. Následne právny zástupca odporkyne vznesol námietku premlčania nároku. Súd návrh zamietol pre premlčanie nároku, pretože predmetom sporu bol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za čas od 25.5.2009 do 25.5.2001, pričom návrh bol podaný dňa 25.5.2011, to znamená, že došlo k uplynutiu premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a premlčané právo nebolo možné priznať. Súd sa nestotožnil s tvrdením

právneho zástupcu navrhovateľiek, že z rozsudového návrhu z časového obdobia vymáhaného úroku od 26.5.2011 mohol súd i účastníci vedieť, že ide o zrejmu nesprávnosť a že čas, za ktorý navrhovateľky vymáhajú bezdôvodné obohatenie, je čas od 25.5.2009 do 25.5.2011 a nie do 25.5.2001, ako je nesprávne uvedené v návrhu. Súd sa s týmto tvrdením nestotožnil. Navrhovateľky majú právo žiadať menej, ako im v skutočnosti patrí, preto mali právo žiadať úrok z omeškania aj za kratšie časové obdobie, nemuseli úrok z omeškania žiadať odo dňa nasledujúceho po splatnosti. Preto uvedenie časového obdobia žiadaného úroku v rozsudovom návrhu nie je dôkazom toho, že navrhovateľky vzhľadom k uvedenému mali na mysli požadovať bezdôvodné obohatenie do 25.5.2011 a nie do 25.5.2001.

Okrem premlčania nároku však súd dospel k záveru, že navrhovateľky neunesli dôkazné bremeno k preukázaniu svojich tvrdení ani čo do základu uplatneného nároku. Dôkazné bremeno vyplýva navrhovateľkám z hmotného práva.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Vo výzve čl. 28 spisu, ktorú súd zároveň považoval aj za spornú skutočnosť podľa § 118 ods. 2 OSP, pod bodom 7 vyzval právneho zástupcu navrhovateľiek v nadväznosti na § 451 a nasledujúce Občianskeho zákonníka skutkovo presne definovať, či žiada bezdôvodné obohatenie za to, že odporkyňa užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu alebo z iného dôvodu a vyzval právneho zástupcu navrhovateľiek, aby uviedol, z akého.

K tomuto bodu 7 na čl. 44 spisu právny zástupca navrhovateľiek uviedol: „Odporkyňa užívala naše podiely bez právneho dôvodu, pretože nemala na predmetné podiely uzavretú nájomnú zmluvu.“

Súd vychádzal z tohto rozhodujúceho skutkového tvrdenia právneho zástupcu navrhovateľiek v nadväznosti na § 79 ods. 1 OSP. Iné tvrdenia napriek výzve a napriek označenia tohto bodu za sporný na pojednávaní právny zástupca neuviedol.

Zo správy obce Č. zo dňa 21.5.2012, ktorú súd oboznámil na pojednávaní, mal zistené, že v spornom rodinnom dome č. XXX má evidovaný trvalý pobyt odporkyňa, jej bývalý manžel a deti. Matka účastníčok konania mala taktiež trvalý pobyt v rodinnom dome do X.XX.XXXX, kedy zomrela. Do roku 2009 daň z nehnuteľnosti platila odporkyňa, od roku 2010 na základe výzvy obce všetci spoluvlastníci. Zo správy obce ďalej vyplýva, že odporkyňa žila stále v rodinnom dome č. XXX, teda o rodičov, domácnosť a dom sa pravdepodobne starala ona.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník (aj spoluvlastník) je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že titulom užívania nehnuteľnosti v porovnaní s vlastníkom môže byť aj iný užívateľ nehnuteľnosti, ktorého právo užívania je odvodené od práva vlastníka nehnuteľnosti. Takýmto právom užívania môže byť nájomná zmluva, resp. užívanie nehnuteľnosti na základe súhlasu vlastníka s trvalým pobytom člena domácnosti podľa § 115 Občianskeho zákonníka alebo blízkej osoby podľa § 116 Občianskeho zákonníka. Z potvrdenia obce Č. mal súd preukázané, že odporkyňa ako člen domácnosti a neskôr ako blízka osoba bývala v rodinnom dome spolu s rodičmi od narodenia až do smrti svojich rodičov na základe súhlasu rodičov s tým, že odporkyňa si v sporných nehnuteľnostiach vyznačila trvalý pobyt aj so svojimi deťmi a manželom. Do smrti svojich rodičov teda v rodinnom dome bývala na základe súhlasu rodičov ako blízka osoba na základe trvalého pobytu. Túto skutočnosť súd vyhodnotil ako platný právny dôvod, na základe ktorého odporkyňa užívala spornú nehnuteľnosť do smrti svojich rodičov. Matka odporkyne a účastníčok konania zomrela 2.12.2003 a otec 19.1.1993. Z toho mal súd preukázané, že do 2.12.2003 matka odporkyne nežiadala od odporkyne nájomné, nežiadala od odporkyne, aby vypratala sporné nehnuteľnosti. Na strane odporkyne do 2.12.2003 existoval právny dôvod bývania, neužívala nehnuteľnosti bez právneho dôvodu.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Momentom úmrtia otca dňom 19.1.1993 a momentom úmrtia matky dňom 2.12.2003 v zmysle uvedeného ustanovenia sa odporkyňa spolu s navrhovateľkami stali právnymi nástupcami po poručiteľoch - svojich rodičoch. Do právoplatného rozhodnutia o tom, kto je dedičom sporných nehnuteľností, mala teda právo spolu s ostatnými právnymi nástupcami sporné nehnuteľnosti užívať. Po právoplatnosti dedičského rozhodnutia sa všetky účastníčky konania stali ideálnymi spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností. Z pripojeného spisu Okresného súdu v Čadci sp. zn. 11C/60/2011, kde návrh bol podaný dňa 25.3.2011, mal súd preukázané, že súd schválil uzavretý zmier, v rámci ktorého účastníčky konania sa dohodli na zrušení a vyporiadaní spoluvlastníckych podielov po rodičoch tak, že výlučnou vlastníčkou oproti výplate sa stala odporkyňa. Zmier nadobudol právoplatnosť dňa 11.7.2011, teda týmto dňom sa odporkyňa stala výlučnou vlastníčkou a ako výlučná vlastníčka od tohto časového momentu má právo nehnuteľnosti držať, užívať, požívať plody a úžitky. Predmet sporu sa však týkal časového obdobia, ktoré predchádzalo tomuto momentu. Napriek tomu tvrdenie súdu je v tej rovine, že v tomto časovom období bola odporkyňa právnou nástupkyňou po zomrelom otcovi a následne zomrelej matke a táto skutočnosť je zároveň právnym titulom, na základe ktorého sporné nehnuteľnosti užívala. Na strane odporkyne teda existoval právny titul užívania sporných nehnuteľností. Odporkyňa neužívala nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. V tomto smere navrhovateľky neunesli dôkazné bremeno.

Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

Podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

Z uvedeného je zrejmé, že v čase, kedy účastníčky konania, vrátane odporkyne, boli právnymi nástupkyňami zomrelých rodičov vo vzťahu k zdedeným nehnuteľnostiam, ktoré tvoria predmet sporu, boli ideálnymi spoluvlastníkmi v rovnakom rozsahu, boli oprávnené spoločne a nerozdielne. Je teda zrejmé, že ktorákoľvek z ideálnych spoluvlastníčok mala právo užívať spornú nehnuteľnosť. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by sa navrhovateľky domáhali užívania sporných nehnuteľností. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by im odporkyňa v užívaní sporných nehnuteľností bránila. Z vykonaného dokazovania teda súd nemal preukázané, že by odporkyňa užívala ideálne spoluvlastnícke podiely navrhovateľiek, ani to, že by navrhovateľkám bránila v užívaní ich spoluvlastníckych podielov, ktoré sú ideálne, nie reálne vydelené v každej jednotlivnej miestnosti. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané len to, že navrhovateľky sa domáhali platenia nájomného, nedomáhali sa užívania svojich ideálnych spoluvlastníckych podielov. Za situácie, kedy navrhovateľky nepreukázali uzavretie nájomnej zmluvy s odporkyňou, nemali právo domáhať sa platby nájomného za užívanie spoluvlastníckeho podielu, užívanie ktorého ani nepreukázali. V konaní teda nepreukázali, že by odporkyňa bez právneho dôvodu užívala spornú nehnuteľnosť, že by spornú nehnuteľnosť užívala nad rozsah svojho ideálneho spoluvlastníckeho podielu, resp. že by neumožnila navrhovateľkám užívať ich ideálne spoluvlastnícke podiely. To bol ďalší dôvod, pre ktorý súd návrh zamietol. V tomto smere súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že zrušiť a vyporiadať spoluvlastníctvo žiadali navrhovateľky až 25.3.2011. V konaní taktiež nepreukázali, či vyporiadací podiel za zrušenie a vyporiadanie ideálneho spoluvlastníctva predstavuje len všeobecnú tržnú cenu ich spoluvlastníckych podielov, alebo v tejto cene pri vyporiadaní spoluvlastníci zohľadnili aj skutočnosť, že odporkyňa v nehnuteľnosti bývala. V tomto smere navrhovateľky neprodukovali dostatočný rozsah tvrdení a dôkazov, neunesli dôkazné bremeno.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 458 ods. 3 Občianskeho zákonníka ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, v návrhu na čl. 3 spisu v nadväznosti na uvedené zákonné ustanovenia navrhovateľky prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli len to, že požadujú ako bezdôvodné obohatenie 20 € mesačne, čo je za 24 mesiacov 480 €. Výšku úroku z omeškania 9,25 % vôbec nezdôvodnili navrhovateľky a nezdôvodnili ani skutočnosť, na akom skutkovom a právnom základe pri bezdôvodnom obohatení požadujú úrok z omeškania.

Súd preto výzvou podľa § 43 ods. 1 OSP čl. 28 spisu zo dňa 17.8.2011, ktorú na pojednávaní zaprotokoloval ako spornú skutočnosť podľa § 118 ods. 2 OSP, vyzval právneho zástupcu navrhovateľiek, aby skutkovo, matematicky a dôkazmi zdôvodnil, na základe akých skutkových a právnych záverov dospel k tomu, že výška bezdôvodného obohatenia by mala byť 20 € na jeden spoluvlastnícky podiel x 24 mesiacov = 480 € na jedného spoluvlastníka za sporné časové obdobie. Vo svojom odvolaní zo dňa 7.10.2011 na čl. 45 spisu k bodu 1 právny zástupca navrhovateľiek uviedol: „Ide o náš odhad ceny nájmu relevantnej nehnuteľnosti za veľkosť nášho podielu, pričom ak nedôjde na ustálenie tejto sumy medzi účastníkmi konania, bude musieť súd nariadiť znalecké dokazovanie, preto nechápeme, prečo nás súd núti na uvádzanie matematického prepočtu.“

V nadväznosti na § 79 ods. 1, 2 OSP a § 458 ods. 1, 2,3 Občianskeho zákonníka ide o povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktorá navrhovateľkám vyplýva z hmotného práva. Dokazovanie súd vedie len o určitých konkrétnych skutočnostiach a dôkazoch tak, aby odporkyňa nebolo odnímané právo vyjadriť sa ku konkrétnym určitým tvrdeniam, dôkazom. Pojednávanie neslúži na to, aby súd namiesto právneho zástupcu zhromažďoval tvrdenia - skutkový stav. Pojednávanie a dokazovanie slúži na preukazovanie, vykonávanie dôkazov o existujúcom, určitom skutkovom stave a dôkazoch.

Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu, napr. ako v tomto prípade bolo tvrdené, že odporkyňa užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu. V konaní porušenie povinnosti odporkyne - užívanie nehnuteľnosti bez právneho dôvodu preukázané nebolo. Odporkyňa užíva nehnuteľnosť na základe platného právneho dôvodu, pokiaľ ide o jej spoluvlastnícky podiel. Užívanie spoluvlastníckych podielov navrhovateľiek v konaní preukázané nebolo. Navrhovateľky sa nedomáhali užívania svojho spoluvlastníckeho podielu. K reálnej delbe užívania medzi spoluvlastníkmi nedošlo, preto odporkyňa v rámci užívania ideálneho spoluvlastníckeho podielu má právo spornú nehnuteľnosť užívať ako celok, pokiaľ nebránila v užívaní navrhovateľkám. Preto navrhovateľky nepreukázali porušenie povinnosti odporkyne ako podmienku vzniku záväzkového právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia.

Navrhovateľky neunesli dôkazné bremeno ani na preukázanie výšky bezdôvodného obohatenia. Záväzkový právny vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne za splnenia určitých predpokladov, ktorými sú vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane obohateného, k získaniu majetkového prospechu muselo dôjsť na základe právnych skutočností, ktoré sú výslovne uvedené v zákone § 451 ods. 2 a § 454 Občianskeho zákonníka, majetková ujma je vyjadriteľná v peniazoch a zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu na strane obohateného. Navrhovateľky dostatočne nezdôvodnili vznik majetkového prospechu a výšku majetkového prospechu. Keďže nepreukázali, že by odporkyňa mala povinnosť uzavrieť nájomnú zmluvu, uzavretia ktorej sa dožadovali, potom dostatočne nepreukázali, v čom spočíva bezdôvodné obohatenie odporkyne. Nepreukázali ani výšku nájomného za užívanie spoluvlastníckeho podielu sporných nehnuteľností vo všeobecnej tržnej cene, teda v danej lokalite, v danom časovom období a za daných podmienok.

O bezdôvodné obohatenie by išlo len v tom prípade, keď by navrhovateľky boli preukázali, že odporkyňa ako podielový spoluvlastník užíva spoločnú vec nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu bez toho, aby s ostatnými spoluvlastníkmi uzavrela nájomnú zmluvu, teda ak by užívala vec bezodplatne, nemusela by vynaložiť prostriedky, ktoré by za iných okolností vynaložiť musela. V danom prípade však v konaní nebolo preukázané ani čo do základu, ani čo do výšky, že odporkyňa užíva viac ako svoj ideálny spoluvlastnícky podiel, nebolo preukázané ani čo do základu, ani čo do výšky, že by odporkyňa znemožnila užívanie spoluvlastníckych podielov v spornom časovom období navrhovateľkám. Z týchto dôvodov súd návrh zamietol.

Úspešným účastníkom konania je odporkyňa, podľa § 142 ods. 1 OSP jej patrí plná náhrada trov konania. Trovy konania súd priznal za 3 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia 22.8.2011, vyjadrenie k návrhu 22.8.2011, účasť na pojednávaní 22.5.2012) 3-krát 111,21 € + 2-krát režijný paušál 7,42 € + 1-krát režijný paušál 7,63 € = 22,45. Spolu úkony + režijný paušál = 356,08 €, 20 % DPH 71,21 €, spolu 427,29 € je náhrada trov konania, ktorú súd priznal odporkyni.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.